

[Inger Gautier Schmit.]

demokratiet, og man havde altsaa kaldt dette Stævne et Arbejder- og Bondestævne i Samklang med, hvad Statsministeren ofte har udtalt, at det er naturligt, at Arbejder og Bonde finder hinanden i dette Land. Til dette Stævne var der indkaldt fremmede Talere fra Norden, Landbrugsministre, der jo ligesom skulde sætte et Landbrugspræg paa Stævnet, og den festlige Side af Sagen var heller ikke forsømt, idet man paa forskellig Maade havde sørget for at skaffe Underholdning til Stævnets Deltagere, lige dertil, at man havde sørget for Optræden af Det kongelige Teaters Ballet. Om en saadan Underholdning har tiltalt Arbejderdeltagerne, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg tror i hvert Fald, at man ved et Bondestævne stiller sig noget uforstaaende over for et Arrangement, som griber til Balletten, men dette skal jeg ganske lade ligge.

Jeg benytter imidlertid Lejligheden til at sige, at for mig er der noget ikke helt rigtig i denne Titel „Arbejder- og Bondestævne“, thi det var Socialdemokratiets Hovedbestyrelse, der havde ordnet dette Stævne, men mig bekendt har Landbrugets Hovedbestyrelse, Landbrugsraadet, som dog omfatter alle forskellige Fraktioner inden for Landbruget, ikke haft nogen Delagtighed i Stævnets Arrangement og Indkaldelse. Jeg maa altsaa mene, at det er uheldigt, at man ordner et Stævne under denne Titel, naar Halvdelen, Bønderne, overhovedet ikke har været spurgt eller opfordret til at deltage i Ordningen af et saadant Møde. Hvis dette var sket, vilde Mødet nemlig have faaet en helt anden Karakter og vilde maaske have kunnet hjælpe til at bibringe en større Forstaaelse mellem Arbejder og Bonde.

Det kan nemlig ikke nytte, at Socialdemokratiet, som efterhaanden har indrangeret den ene Kolonne, den ene Organisation efter den anden under sine Fagforeninger, siger: Nu maa vi ogsaa have Bønderne med, det er unaturligt, at denne store Fraktion inden for det danske Folkesamfund ikke er med i vore Rækker, hvor de naturligt hører hjemme. Det kan ikke nytte, man siger det, naar man ikke ved sin Gerning af praktisk og politisk Art handler saaledes, at det bliver naturligt

for Bonde og Arbejder at nære en Fællesskabsfølelse og en Følelse af, at de er lige placeret i Samfundet. Den siddende Regering synes i høj Grad at mangle Forstaaelse af denne meget vigtige Side af Sagen, og derfor tror jeg ikke, man hverken ved Arbejder- og Bondestævner eller ved at tale om denne Sag tidlig og sildig kan fremme det Fællesskab, man ønsker mellem Arbejder og Bonde.

Man kan naturligvis henvise til, at det er lykkedes udmærket i Norge, og i Sverige har man set særdeles gode Resultater af disse Bestræbelser; men det kan ikke nytte at parallelisere Landene, idet Forholdene rent praktisk og erhvervsmæssigt ligger overordentlig forskelligt, og det, som maaske har faaet en heldig Udformning i Norge og Sverige, har, saa vidt vi praktisk har set det, hidindtil været resultatløst her i Danmark. Thi det, der skal til, er netop det, at det store Hovederhverv, Landbruget, og danske Bønder faar en levende Forstaaelse af, at naar man fra Arbejderside og fra Socialdemokratiets Side indbyder til fælles Samarbejde, maa det være paa lige Fod, og saa maa det være med den Hensigt at skaffe lige gode Kaar og lige god Adgang til Erhverv og lige Adgang til de Goder, som flyder af Samfundets Kilder.

Medens man i Industrien i Løbet af hele den sidste Regerings Tid og under Valutacentralens Beskyttelse kan opvise det, de selv kalder en Højkonjunktur, bortset fra de uhyggelige mange Tusinde arbejdsløse, kan det ikke nægtes, at Tilstanden inden for Landbruget til Trods for alle de Ordninger, der er indført, og til Trods for at det et enkelt Aar kan lysne — saaledes er Forrentningsprocenten steget noget i Aar —, er i allerhøjeste Grad ulige, naar man sammenligner den med Industriens Forhold. Lige over for Højkonjunkturen i Industrien har man i de tusinde Landbohjem mange Steder en Kamp for Livet paa Grund af de voldsomme Skatter, som Samfundet lægger paa Landbruget, paa Grund af den stærke Prisfordyrelse, der skyldes Valutacentralens Virksomhed, og paa Grund af mange forskellige andre Faktorer, saaledes den ondartede Mund- og Klovesyge — alle disse Ting i Forbindelse med en begrænset Eksportmulighed bidrager